

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XIV. évfolyam, 38 szám

2025. június 10

Újabb lehetőség VSZ tagkártyával

A Vastusok Szakszervezetének tagjai eddig is számos szolgáltatás kapcsán részesülhettek kedvezményekben, amint az honlapunkon is megtalálható. Június elsejével új lehetőséggel bővültek lehetőségeink, ami a záhonyi vasutasokat még inkább érdekelheti: Együttműködési megállapodás jött létre a VSZ és a berekfürdői Banyai Halászcserda között, melynek értelmében 10 %-os kedvezménnyel vendégeskedhetünk náluk. A kedvezmény természetesen tagjaink családtagjaira is vonatkozik.

Az új lehetőség azért is figyelemre méltó, mert Berekfürdőn van Záhony Területi Képviselőnek üdülője, ahol egyre több záhonyi tagtársunk száll meg, és veheti igénybe a jövőben a legújabb szolgáltatásunkat. Amelynek egyetlen feltétele, hogy ne felejtsük otthon a tagkártyánkat, és személyi azonosításra alkalmas igazolványunkat! A kedvezmény házhoz szállításra is érvényes Berekfürdő területén.

Mindez közel az üdülönkhöz, és pár percre a fürdőtől.

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083
E-mail: zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Magyar sínek Trianonja

Amikor a nemzetek sokaságából gründolt Habsburg Birodalom hosszú bomlási folyamatának végén kirobbantotta az első világháborút, nem csak a Birodalom, így az Osztrák-Magyar Monarchia sorsát pecsételte meg, hanem Magyarországot is. És a magyar vasutét, amit a messzire vonatozók akár nap, mint nap is érzékelhetnek: igazából flottul működő vasúti összeköttetésünk csak a fővárosba, és az útba eső városokba van, bármelyik fővonalon indulunk is útnak. A magyarázat egyszerű, többek között hiányoznak a harántvonalak.

Pedig a kezdetek után arra is gondot fordítottak a vasúti hálózat tervezői, építői, ám ami már megvolt, az is elveszett az 1920. június 4.-én aláírt trianoni békeszerződés életbelépésével. A dokumentum második része rögzítette az új magyar határokat, a további részei pedig mutatták a győztes hatalmak azon szándékát, hogy Magyarországot hosszú időre ellehetetlenítsék. Ennek egyik komoly eszköze volt a közlekedés, különösen a vasút megcsonkítása.

Így a magyar vasúthálózat majd kétharmada került az új határokon kívülre, amit úgy kell elképzelni, hogy a sínek körülbelül ötven ponton a nyílt pályán, a legelő, vagy a kukoricaföldek közepén, tehát a semmiben értek véget. Ez a háborús pusztítások nélkül is a vasúti közlekedés átmeneti megbénulását okozhatta volna, de a biztonság kedvéért több helyen a második sínpárt is fel kellett szedni.

A határok átrajzolásakor tehát fontos szempont volt, merre futnak a magyar vasúti sínek.

A vasúti térképeken szembeötlő, hogy határaink közelében, néhol azzal párhuzamosan láthatunk olyan vasútvonalakat, melyek majdhogynem körül ölelik Magyarországot. Bizony a térképrajzolókkal ezzel is próbálták minél rosszabb helyzetbe hozni a megmaradt magyar területeket, és minél jobb helyzetet teremteni a régi-új szomszédoknak. Így tűntek el a korabeli vasúti gyűrűk – harántvonalak – melyek a sugarasan épült pályákat összekötötték.

Voltak próbálkozások, például még 1919 nyárutóján szóba került, hogy a határok számunkra kedvezőbb meghúzásáért cserébe gazdasági előnyöket adna Magyarország Franciaországnak, illetve francia befektetőknek. Mondhatnánk ez volt a vasút részleges privatizációjának első terve, és 1920. április 23-án a realitások totális félreértéséről tanúskodó ötletet írásba is foglalták, mint a kormány irányelveinek részét.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselet Záhony

Más törekvések is kudarcba fulladtak azokban az években, évtizedekben, kivétel talán a bűnbakkeresés volt, úgy látszik, abban nagyon jók vagyunk. De sajnos az ilyesmi soha nem vezet eredményre, előre meg végképp nem, és az ország – benne a vasút – leszegett fejjel megkezdte rohanását történelme újabb tragédiája felé.

Sajnos Trianon réme ma is kísért a térképeken: a sugárirányú (fő)vasútvonalak az üdőerek, ezért bizonyos régiók között Budapesten, vagy szintén kerülőutat jelentő más nagyvárosok érintésével lehet csak vonatozni. Mert miután a vasút kiheverte Trianont, újabb trauma következett a második világháború képében, és mire azt is túlélők, elérkeztünk a rendszerváltáshoz egy végtelenül kizsigerelt és felemásan fejlesztgetett, új harántvonalakról legfeljebb álmódó vasúttal és utazóközönséggel. Mindeközben viselni kellett a múlt század hetvenes-nyolcvanas éveiben elszenvedett sorozatos tőkekivonás terheit is, többnyire adósságok formájában.

Ezekhez képest már elhanyagolható, bár a keleti régió számára napi bosszúság forrása lehet, hogy Tuzsér-Záhony között – továbbá az országhatárig – a 100-as fővonal részeként csupán egy normál vágányon lehetséges vasúti közlekedés.

A jelen ingatag, a jövő kiszámíthatatlan, csak az biztos, hogy a sínek a végtelenben találkoznak.

Dolhai József

Mikulásra – amikor még bírta a Mikulás.

ZÁHONYI VASUTAS

VI. évfolyam, 27. szám

2016. december 12.

Mikulásunk visszatért

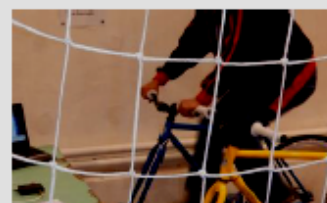
Jóindulatúan feltételezzük, azért, mert – ahogy egy kedves ismerősöm mondta nemrég – jók voltunk a lassan elmúló évben. No meg azért, mert nagyon tele volt a puttonya, és ha már jók voltunk, akkor jut belőle nekünk is valami. Ám leginkább azért vágyott vissza közénk, mert legutóbb tartalmas derbit izgulhatott végig, és bízott benne, hogy most is rezegni fognak a hálók, miközben ficákolnak puttonyában a finomságok. Nem tudni, milyen ficákolás volt a puttonyban, de a hálókhoz volt miért rezegniük szombaton a záhonyi Területi Képviselő sportnapján, amit hagyományosan a Mikulás Kupa fémjelez.

Juhász Tiborné, képviselőnk vezetője és a Mikulásunk nyitották meg a rendezvényt, sikereket és szerencsét kívánva sportszerető tagjainak. Régi barátunkkal vidáman énekeltünk, majd, amikor már lehullt a pelyhes fehér hó, mihamar meg is kezdődött a bajnokság, a vénséges vén szakállas kolléga kezdőrúgásával. Ez olyan jól sikerült, hogy mint képünkön is látható, a labda kondenzcsíkot sem hagyott maga után, oly sebesen száguldott, még kutatjuk, hogy mégis hová. Látszott viszont az első gól, meg a többi is, amit kapusaink iránti tapintatból nem mutatunk meg.

Azt viszont igen, hogy abban a biciklis versenyben, amit városiasabban szokás Gold Sprintnek is nevezni, hogyan teljesítettek tagjaink. Különösen érdekes volt öreg barátunk és Nagy Attila viadala, de volt olyan versenyző is, aki némileg eltaktikázta a kerekezést.

Gyenge kezdéssel indított, mondván nehogy ráverjen százon százat a fiatalokra, de aztán váratlan akadályokba ütközött: Előbb háromszáz méternél egy nagyon meredek emelkedő fogott ki rajta, de a lejtmenet már jól ment volna, ha nem szalad át előtte az a szép fekete macska. Így aztán csak a tekertek még rovatban lelhető fel a neve.

Közben zajlott a kispályás labdarúgó bajnokság Tömöri László gördülékeny játékvezetésével, a csapatok között pedig egy új indulóval, mert idén összeálltak a startos kollégák gyerekei, hogy megmérkőzzenek a tapasztaltabbakkal. Szó se róla, Kátai Józsi szervezésében komoly ellenfelek voltak, amit a végeredmény is igazol.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselet Záhony

HUMORSAROK

IDŐRÉS KERESTETIK

Az orvos megvizsgálta az enyhén túlsúlyos paciensét, majd így szól:

– Uram! Ezekből vegyen be minden nap éhgyomorra kettőt. Feltéve, ha adódik ilyen lehetősége...

TUDÁS KERESTETIK

Szőke pszichológusnő első munkanapja az iskolában. Felfigyel egy fiúra, aki nem futkározik a többiekkel, odamegy hozzá és megkérdezi:

- Jól érzed magad?
- Jól – hangzik a válasz.
- Akkor miért nem futkározol a többiekkel?
- Mert én vagyok a kapus.....

HANG KERESTETIK

Egy férfi a tévészerelőnek: Ülök tévé előtt, piszkálom a fülem, és váratlanul elment a hang...